

Het zit anders!

Tristatecity is marketing; hou het daarbij

Het is wat mager gesteld met de internationale dimensie van de Nederlandse verstedelijking en ruimtelijke economie. Het enige wat we op dit moment hebben is *Tristatecity*. Dit concept heeft een simpele missie: presenteer Nederland samen met Vlaanderen en Nordrhein-Westfalen als één megastad in het buitenland. Een regio met dertig miljoen inwoners en een ijzersterke economie.

Peter Savelberg heeft VNO/NCW – en bijvoorbeeld ook de club van grote beleggers IVBN – achter zijn idee weten de krijgen. Deze Savelberg is een marketingman pur sang en dat kun je aan alles merken. De website ziet er gelikt uit en een serie vips prijst het idee aan. Maar inhoudelijk heeft het verhaal de diepgang van een soepbord. Kijk bijvoorbeeld eens naar de grappige verbindingen en corridors die Savelberg op zijn kaartjes tekent.

Maar goed, als 'paraplumodel voor citymarketing' kan het nut hebben. En als het concept stimuleert dat één Nederlandse delegatie naar een Chinese provincie (met ook dertig miljoen inwoners) reist in plaats van vier achter elkaar, dan is dat prima.

Jaloers ben ik wel op Savelberg, want met mijn pleidooi om Nordrhein-Westfalen in de Benelux-samenwerking op te nemen, kwam ik in 2012 niet verder dan enkele besprekingen op het ministerie van Buitenlandse Zaken en wat lezingen. Het verste punt was toen: Kleef. Het hoogtepunt vormde een copieuze, rijkelijk besprenkelde lunch met 'waterkoning' op de Belgische ambassade met hoge diplomaten uit de betrokken landen. Bij de afronding stuitte mijn vraag aan het diplomatieke gezelschap 'Hoe gaan we nu verder?' op glazige blikken. Ik wist genoeg: dit wordt niks.

Terug naar *Tristatecity*. Als je het kaartje bekijkt, kun je zeggen dat Limburg er middenin ligt. Je kunt dan doorredeneren en stellen dat de Nederlandse overheid 'dus' juist dáár zou moeten investeren. Je gelooft het niet, maar de burgemeester van Maastricht, Annemarie Penn, heeft dat onlangs serieus in een opiniestuk in de Volkskrant naar voren gebracht. Ziehier het risico als men een marketingproduct als grondslag voor feitelijke ruimtelijk-economische patronen neemt. Zij bewijst met dit verhaal Limburg een slechte dienst.

Zal de Nationale Omgevingsvisie (NOVI) serieus ingaan op de ruimtelijk-economische relatiepatronen met onze buurlanden? Het is te hopen. Maar dan wel met een eigen, goed onderbouwd verhaal en geen opgepompte *Tristatecity*. En zonder verwijzing naar de Blauwe Banaan op grotere Europese schaal, want die hoort thuis in de groene container; tegenwoordig lopen de patronen echt anders.

Concepten en ambities moeten in verhouding staan tot concrete plannen en investeringen. Versnelling van de treinverbindingen naar Duitsland lijkt mij wat dit betreft een uitstekende testcase.

Het zit anders!, onder deze titel volgt Friso de Zeeuw voor ROM het vakdebat op het gebied van de fysieke leefomgeving. Hij fileert wat er wordt gezegd en voorziet dit van kanttekeningen.

Friso de Zeeuw, emeritus hoogleraar gebiedsontwikkeling TU Delft